

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/28/2024
Identifikačné číslo spisu:	6123374792
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6123374792.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu: Winks s. r. o., Čajkovského 14, 080 01 Prešov, IČO: 45 243 956, proti žalovanému: SK SATEX INT Bratislava s. r. o., Pezinská 185, 902 01 Vínosady, IČO: 44 216 181, zastúpenému JUDr. Andrejom Garom, advokátom, Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 30 850 436, o obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 6Up/631/2023, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 41Cob/64/2024-73 zo dňa 17. apríla 2024, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením, č. k. 60Cb/47/2023-51 zo dňa 13. februára 2024 odmietol žalovaným podanú žalobu na obnovu konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 6Up/631/2023 a nepriznal žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný sa žalobou na obnovu konania domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 6Up/631/2023, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz, sp. zn. 6Up/631/2023 zo dňa 5. mája 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6. júna 2023. Platobným rozkazom súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia istinu vo výške 273 534,- eur s príslušenstvom. Žalovaný bol v platobnom rozkaze riadne poučený o opravnom prostriedku. Z pripojeného súdneho spisu vyplýva, že platobný rozkaz spolu s ostatnými prílohami bol do elektronickej schránky žalovaného doručený fikciou doručenia dňa 21. mája 2023. Žalovaný ako dôvod prípustnosti žaloby na obnovu konania uviedol dôvod vymedzený v § 397 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný

sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „CSP“), podľa ktorého je proti právoplatnému rozhodnutiu prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalovaný uvedené videl v tom, že skutočnosti a dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania nemohol uplatniť z dôvodu, že nemal vedomosť o doručení platobného rozkazu do elektronickej schránky pre zamlčanie doručenia splnomocnenou osobou, ktorá schránkou disponovala. Uvedené skutočnosti majú predpoklad privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nekalé konanie splnomocnenca, ktorý mal mať oprávnenie na prístup do elektronickej schránky žalovaného, vidí žalovaný v tom, že splnomocnenec je zároveň jediným konateľom žalobcu.

3. Okresný súd vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že žalovaný v pôvodnom konaní nevyužil svoju procesnú možnosť brániť sa proti platobnému rozkazu napriek tomu, že bol o nej riadne poučený. Platobný rozkaz bol žalovanému doručovaný do elektronickej schránky. Od uloženia elektronickej úradnej správy bol dokument dostupný žalovanému ako prijímateľovi. Podľa § 13 ods. 6 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej aj „zákon o e-Governmente“) je udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou a zmena v oprávneniach na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou, právnym úkonom majiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje osobu oprávnenú na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou a určí rozsah jej oprávnení na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou. Udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou vykoná majiteľ elektronickej schránky elektronickým dokumentom autorizovaným majiteľom elektronickej schránky, ktorý doručí správcovi modulu elektronických schránok alebo dokumentom v listinnej podobe s úradne osvedčeným podpisom majiteľa elektronickej schránky. V tomto prípade žalovaný nepreukázal, že by ako majiteľ elektronickej schránky udelil Ing. Q.P. oprávnenie na prístup a disponovanie s elektronicou schránkou. Listinné dôkazy predložené žalovaným nepreukazujú uvedené skutočnosti, navyše z predloženej snímky obrazovky mobilného telefónu s predmetom žiadosti o udelenie prístupu do elektronickej schránky nie je zrejmé akej elektronickej schránky (ktorého subjektu) sa má týkať. Z dôvodu nepreukázania tvrdených skutočností okresný súd konštatoval, že zavinenie za nepodanie riadneho opravného prostriedku je výlučne na strane žalovaného. Zákon o e-Governmente dáva adresátom elektronických úradných správ možnosti preventívnych opatrení, napríklad aktiváciu notifikácií, alebo domáhať sa neúčinnosti elektronického doručovania v prípade, ak nastanú závažné zákonom stanovené predpoklady. Nesplnenie si povinnosti štatutárneho orgánu kontrolovať elektronicú schránku žalovaného a v súvislosti s tým podať riadny opravný prostriedok, nemožno považovať za naplnenie dôvodu na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalovaného uznesením, č. k. 41Cob/64/2024-73 zo dňa 17. apríla 2024, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

5. Podľa odvolacieho súdu žalovaný neuviedol a nepreukázal skutočnosti, ktoré by napĺňali znaky niektorého z dôvodov obnovy konania podľa § 397 CSP. Žalovaný v podanej žalobe na obnovu konania neuviedol také skutočnosti, ktoré by štatutárovi žalovaného objektívne bránili zabezpečiť si prístup a disponovanie s elektronicou schránkou spôsobom ustanoveným zákonom o e-Governmente. Zahraničný štatútár právnickej osoby má podľa zákona o e-Governmente možnosť, za účelom prihlasovania sa do zriadenej elektronickej schránky, získať doklad o pobyte s elektronicým čipom a bezpečnostným osobným kódom alebo alternatívny autentifikátor. Štatutár žalovaného uvedené zákonné alternatívy nevyužil, resp. v podanej žalobe neuviedol skutočnosti, ktoré by mu objektívne bránili využiť ich. Namiesto toho, podľa vlastného tvrdenia, ktoré však v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, zvolil možnosť splnomocniť občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky na prístup do jeho elektronickej schránky. Udelenie oprávnenia tretej osobe na prístup a

disponovanie s elektronickou schránkou však dostatočným spôsobom v konaní nepreukázal. Z obsahu predložených listinných dôkazov nie je možné konštatovať, že by žalovaný spôsobom normovaným zákonom o e-Governmente (§ 13 ods. 6, 7) preukázal, že prístup do elektronickej schránky žalovaného mala aj iná osoba, okrem štatutárneho orgánu. Preto nebolo ani dôvodné vykonávať dokazovanie za účelom preukazovania, kto sa prihlasoval do elektronickej schránky žalovaného v období od mája 2022 do júla 2023. Za daného skutkového stavu bolo povinnosťou štatutára žalovaného kontrolovať elektronickú schránku a v súvislosti s tým podať včas riadny opravný prostriedok proti elektronicky doručenému súdnemu rozhodnutiu.

6. Obnova konania je podľa odvolacieho súdu mimoriadnym opravným prostriedkom, na ktorého uplatnenie musia byť dané osobitné dôvody taxatívne uvedené v § 397 CSP. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. V okolnostiach daného prípadu okresný súd postupoval zákonne, keď bez ďalšieho prejednania žalobu na obnovu konania odmietol, pretože z jej obsahu vyplýva zjavná absencia relevantných dôvodov obnovy konania normovaných v § 397 CSP. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej v texte aj „dovolateľ“), prípustnosť ktorého odvodzuje od § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a), písm. b) CSP a teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Dovolateľ podaným dovolaním namieta, že odvolací súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že ním uvádzané tvrdenia a predložené dôkazy jednoznačne preukazujú úmyselné konanie žalobcu v snahe poškodiť jeho záujmy. Dovolateľ má za to, že konajúcim súdom jasne preukázal, že tretia osoba mala zriadený prístup do jeho elektronickej schránky a to na základe predložených listinných dôkazov. Podľa dovolateľa si tiež konajúce súdy mohli predložené listinné dôkazy preveriť dopytom na zriaďovateľa a spravovateľa www.slovensko.sk, ktorý by potvrdil, aké osoby mali skutočne zriadený prístup do elektronickej schránky žalovaného.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu podľa dovolateľa záviselo od právnej otázky, či sa na preukázanie udelenia prístupu tretej osoby do elektronickej schránky vyžaduje dôkaz od Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie a Národnej agentúry pre sieťové a elektronické služby ako zriaďovateľa a spravovateľa portálu www.slovensko.sk, cez ktorý je zriadená elektronická schránka žalovaného. Odvolací súd sa touto právnou otázkou bližšie vôbec nezaoberal a neposkytol k jej riešeniu vo svojom rozhodnutí žiadne úvahy. Judikatúra dovolacieho súdu, ktorá by s konečnou platnosťou riešila uvedenú právnu otázku aplikovateľnej právnej normy v súčasnosti neexistuje. Dovolanie v tunajšej právnej veci je preto podľa dovolateľa prípustné v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

10. Dovolateľ ďalej namietal, že odvolací súd odmietol vykonať ním navrhovaný dôkaz (lustráciu cez MIRRI a NASES osoby, ktoré mali zriadený prístup do elektronickej schránky žalovaného). Nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý je podstatný pre súdne konanie, je podľa neho možné klasifikovať ako nezákonný postup súdu. S poukazom na rozhodovaciu prax má dovolateľ za to, že existuje rozhodovacia prax o nezákonnom rozhodnutí súdu, kedy súd zhodnotil bez náležitého zdôvodnenia, prečo nevykoná navrhnutý dôkaz. Podľa dovolateľovho názoru sa súdy nevysporiadali s návrhom na doplnenie dokazovania, pričom neposkytli žiadny argument, prečo je podľa nich navrhovaný dôkaz bezpredmetný. Z pohľadu dovolateľa tiež odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie nie je postačujúce, keďže tento dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie

prostriedky procesnej obrany a útoku, ktoré neboli uplatnené. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí svoje úvahy rovnako nijako neuviedol, nešpecifikoval a len veľmi stroho zhrnul celú argumentáciu k prípadu do pár bodov.

11. Dovolateľ preto pre účely dovolacieho konania zdôraznil, že osoba splnomocnenca Ing. Q.P. je osobou zainteresovanou na oboch stranách sporu v pôvodnom konaní. Bolo v prospech splnomocnenca nepodať odpor voči platobnému rozkazu, nakoľko na strane žalobcu išlo o spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej spoločníkom a konateľom je práve osoba splnomocnenca - Ing. Q.P. a na strane povinného v pôvodnom konaní bol žalovaný, ktorého jediným splnomocnencom oprávneným na zastupovanie a spravovanie elektronickej schránky bol Ing. Q.P., t. j. tá istá fyzická osoba ako osoba oprávnená konať v mene oprávneného. Osoba splnomocnenca dokázala v pôvodnom konaní účelovo dosiahnuť kroky k tomu, aby si zabezpečila uspokojenie svojej vykonštruovanej pohľadávky, a to bez akejkoľvek vedomosti konateľa spoločnosti. Z krokov splnomocnenca je evidentné jeho účelové a nekalé konanie voči žalovanému s cieľom obohatiť sa na jeho úkor.

12. Podľa dovolateľa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neskúmal dôvodnosť podanej žaloby na obnovu konania a odvolací súd žiadnym spôsobom neskúmal odvolacie dôvody a žalovaným predložené dôkazy. Žalovaný súdu riadne preukázal, že konateľ žalovaného je občan Azerbajdžanskej republiky, ktorý v rozhodnom čase nedisponoval možnosťou pripojiť sa do elektronickej schránky obchodnej spoločnosti. Osobitný právny predpis určuje osobitné postupy vo vzťahu k osobám z tretích krajín. Odvolací súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so známymi skutočnosťami, že osoby z tretích krajín majú výrazné problémy so spravovaním elektronických schránok, čo obnáša aj častý problém s prístupom do elektronickej schránky. Vo vzťahu k možnosti zapnutia si notifikácií v elektronickej schránke dovolateľ uviedol, že nastavenie notifikácii nie je povinnosťou zo zákona, pričom žalovaný zákonným spôsobom udelil prístup tretej osobe do elektronickej schránky na riadne spravovanie jeho elektronickej schránky, čo bolo zo strany žalobcu zneužitie. Žalovaný sa bezodkladne po tom, ako sa o tejto skutočnosti dozvedel, domáhal právnej ochrany na súdoch a na OČTK. Odvolací súd podľa dovolateľa neposkytol žiadne úvahy vo vzťahu k podvodnému konaniu žalobcu. Dovolateľ opätovne zdôraznil, že nemal vedomosť o vystavených faktúrach, o podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu, no najmä o vydaní a zaslaní platobného rozkazu do jeho elektronickej schránky. Ani jedna faktúra, na podklade ktorých bol vydaný platobný rozkaz nebola riadne zaslaná žalovanému, prípadne konateľovi žalovaného. O celom konaní splnomocnenca sa žalovaný dozvedel až od príslušného exekútorského úradu.

13. Dovolateľ ďalej konštatoval, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky vykonania/nevykonania navrhovaných dôkazov odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, nerešpektoval ju, tento odklon navyše ani neodôvodnil, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 209/2004. Súd prvej inštancie podľa dovolateľa nezabezpečením relevantného dôkazu preukazujúceho udelenie prístupu tretej osoby do elektronickej schránky žalovaného odňal dovolateľovi možnosť konať pred súdom. Dovolateľ pripomenul, že súd žiadnym spôsobom nerozhodol o návrhu žalovaného na vykonanie/zabezpečenie dôkazu ohľadom udelenia prístupu tretej osobe do jeho elektronickej schránky a súčasne neodôvodnil skutočnosť, ako dospel k názoru, že žalovaný nepreukázal v súdnom konaní, že udelil prístup tretej osobe do jeho elektronickej schránky. Súd prvej inštancie takýmto postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Napadnuté uznesenie je preto podľa dovolateľa arbitrárnym súdnym rozhodnutím.

14. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd v súlade s § 449 ods. 1 CSP zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie alebo v súlade s § 449 ods. 2 CSP zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolateľ tiež alternatívne navrhol, aby dovolací súd v súlade s § 449 ods. 3 CSP zmenil uznesenie krajského súdu tak, že povolí obnovu konania a nariadi odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 6Up/631/2023 zo dňa 5. mája 2023, odmietne návrh žalobcu na vydanie platobného

rozkazu a prizná žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v dovolacom konaní v súlade so zákonom (§ 429 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že mimoriadny opravný prostriedok žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP) a dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 (§ 447 písm. f) CSP).

16. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 CSP (I. ÚS 438/2017).

17. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 2 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

18. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP najvyšší súd poznamenáva, že relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktorý tak zároveň znamená porušenie Ústavou SR zaručených procesných práv v spojení so súdnou ochranou práva.

19. Pod pojmom nesprávny procesný postup, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, je potrebné rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednávania veci, ktorá znemožnila strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, máiacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní. Nesprávnym procesným postupom je ďalej potrebné rozumieť aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany.

20. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky, poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po použití a výklade relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Najvyšší súd zdôrazňuje, že funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti

postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

21. Dovolací súd s prihliadnutím na dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu považoval za potrebné prednostne posúdiť, či toto rozhodnutie možno považovať za rozhodnutie vo veci samej, resp. rozhodnutie, ktorým sa konanie končí v zmysle dikcie ustanovenia § 420 CSP. Vychádzajúc z právnej úpravy obsiahnutej v základnom procesnom predpise možno uzavrieť, že rozhodnutiami odvolacieho súdu, vydanými formou uznesenia, ktorými sa konanie končí, sú nepochybne uznesenie o odmietnutí odvolania (§ 386 CSP), uznesenie o zastavení odvolacieho konania pre späťvzatie odvolania (§ 369 ods. 3 CSP), uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o pripustení späťvzatia žaloby a zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastavení konania (§ 370 CSP). Možno konštatovať, že rozhodnutiami odvolacieho súdu, ktorými sa konanie končí, sú aj uznesenia, ktorými dovolací súd potvrdil alebo zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým sa konanie končí. Pôjde teda o rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní proti tým uzneseniam podľa § 357 CSP, ktorými sa konanie končí, t. j. o zastavení konania, o odmietnutí podania, o odmietnutí žaloby na obnovu konania, o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (pozri komentár Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. *Civilný sporový poriadok. Komentár*. Praha: C. H. Beck, 2016). Najvyšší súd v nadväznosti na uvedené uzatvára, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu predstavuje pre účely tohto dovolacieho konania rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí v zmysle § 420 CSP.

22. Dovolací súd sa vzhľadom na obsahovú nejednoznačnosť podaného dovolania, v ktorom miestami absentovalo konkrétne uvedenie námietky a dovolacieho dôvodu, pod ktorý mala byť námietka zaradená, rešpektujúc ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 344/2019, I. ÚS 115/2020, II. ÚS 277/2021, III. ÚS 252/2023), pokúsil z obsahového hľadiska porozumieť námietkam dovolateľa. Vychádzajúc z obsahu dovolania názoru je najvyšší súd názoru, že dovolateľ v súvislosti s označenou vadou zmätočnosti namieta nevykonanie navrhovaného dôkazu (lustrácie prihlásení do elektronickej stránky žalovaného) a tiež nepreskúmateľnosť, resp. nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje ako celok za arbitrárne rozhodnutie.

23. Podľa § 397 ods. 1 písm. a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP súd uznesením žalobu na obnovu konania odmieta, ak je zjavne nedôvodná.

24. Dovolací súd vo všeobecnosti uvádza, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu. Charakteru mimoriadneho opravného prostriedku žaloby na obnovu konania zodpovedá zákonné vymedzenie jej prípustnosti podľa § 397 ods. 1 CSP. Zodpovednosť za vymedzenie dôvodu prípustnosti žaloby na obnovu konania nesie strana sporu iniciujúca konanie o žalobe na obnovu konania. V prípade, že strana sporu iniciujúca konanie o žalobe na obnovu konania neunesie svoju zodpovednosť za vymedzenie dôvodu prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 397 ods. 1 CSP, konajúci súd je oprávnený bez nariadenia pojednávania alebo vykonávania dokazovania rozhodnúť o odmietnutí žaloby na obnovu konania (§ 413 ods. 1 písm. e) CSP), pričom v odôvodnení uznesenia uvedie dôvody, pre ktoré považoval žalobu na obnovu konania za zjavne (alebo na prvý pohľad) nedôvodnú.

25. Vo vzťahu k návrhu žalovaného na vykonanie dôkazov za účelom preukázania, kto sa prihlasoval do jeho elektronickej schránky v období od mája 2022 do júla 2023, dovolací súd pripomína, že vykonanie tohto dôkazu by mohlo prichádzať do úvahy iba za predpokladu, že by konajúce súdy na základe podanej žaloby ustálili, že predložený mimoriadny opravný prostriedok je prípustný a nie je dôvod pre jeho odmietnutie podľa § 413 CSP. Podľa odvolacieho súdu žalovaný podanou žalobou na obnovu konania nepreukázal, že by mala k jeho elektronickej schránke prístup tretia osoba. Zodpovednosť za

nepodanie odporu proti platobnému rozkazu preto nesie podľa konajúcich súdov žalovaný a žaloba na obnovu konania je podľa názoru konajúcich súdov z tohto dôvodu zjavne nedôvodná. Zjavná nedôvodnosť podanej žaloby na obnovu konania je pritom dôvodom na jej odmietnutie podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP. Pokiaľ chcel žalovaný dosiahnuť, aby súd v konaní o žalobe na obnovu konania vykonal ním navrhované dôkazy, bolo jeho úlohou uviesť v žalobe na obnovu konania také tvrdenia a dôkazy, ktoré by presvedčili konajúce súdy o prípustnosti tejto žaloby a vylúčili možnosť jej odmietnutia podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP bez nariadenia pojednávania. Podľa dovolacieho súdu za nesprávny procesný postup konajúcich súdov v zmysle namietanej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že súdy nevykonali žalovaným navrhnuté dôkazy pokiaľ bol daný dôvod na odmietnutie žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP.

26. Vychádzajúc z obsahu podaného dovolania sa dovolací súd ďalej zaoberal dovolateľovými námietkami smerujúcimi k spochybneniu posúdenia samotnej zjavnej nedôvodnosti podanej žaloby na obnovu konania. Najvyšší súd dáva do pozornosti, že pri posúdení žaloby na obnovu konania ako zjavne nedôvodnej konajúce súdy vychádzali z predložených tvrdení a dôkazov, kedy ustálili, že žalovaný nepreukázal udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou tretej osobe a neuviedol ani také skutočnosti, ktoré by mu objektívne bránili zabezpečiť si prístup do jeho elektronickej schránky. Dovolací súd dáva do pozornosti, že nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd a revízia rozhodnutí súdov nižšej inštancie nie je možná vo svetle skúmania skutkových otázok (§ 442 CSP). Vo vzťahu k skutkovým zisteniam najvyšší súd dopĺňa, že len celkom výnimočne môžu nastať prípady, keď práve skutkové zistenia konajúcich súdov sú natoľko chybné, že vo svojom dôsledku predstavujú porušenie práv garantovaných čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ide o tzv. extrémny rozpor medzi vykonanými dôkazmi a skutkovými zisteniami), a preto dovolaciemu súdu neostáva nič, len kasačným rozhodnutím v dovolacom konaní poskytnúť ochranu týmto právam. Ide obvykle o situáciu, keď je zistenie skutkového stavu prima facie natoľko chybné, že by k nemu súd pri rešpektovaní zásad hodnotenia dôkazov nemohol nikdy dospieť. Podstatou prieskumu teda nebýva prehodnocovanie skutkového stavu, ale kontrola postupu súdu pri procese jeho zisťovania (I. ÚS 6/2018).

27. Najvyšší súd dodržiavajúc zákonný rozsah dovolacieho prieskumu nahliadol do žaloby na obnovu konania a priložených listinných dôkazov a konštatuje, že skutkový záver konajúcich súdov, že žalovaný nepreukázal udelenie oprávnenia na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou tretej osobe a neuviedol ani také skutočnosti, ktoré by mu objektívne bránili zabezpečiť si prístup do jeho elektronickej schránky nie je nelogickým, svojvoľným záverom alebo záverom bez racionálneho základu, a preto je nutné uzavrieť, že pre účely dovolacieho prieskumu je nutné ho považovať za udržateľný. V priamej nadväznosti na uvedené nemožno považovať za neudržateľný ani záver konajúcich súdov, že predložený mimoriadny opravný prostriedok - žaloba na obnovu konania - je zjavne nedôvodný, čo predstavuje dôvod pre rozhodnutie o odmietnutí tejto žaloby podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP. Konajúcimi súdmi vykonané hodnotenie dôkazov preto dovolací súd pre účely tohto dovolacieho konania nepovažuje za nesprávny procesný postup, ktorým by mohla byť odôvodnená prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

28. K námietke dovolateľa, ktorou poukázal na nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, dovolací súd uvádza, že právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej dohovor) a čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. II ÚS 383/06). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dokaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29. apríla 1993, séria A. č.254-B, s.49, § 30).

29. Najvyšší súd po nahliadnutí do napadnutého rozhodnutia nezistil namietané nedostatky vo vzťahu k odôvodneniu tohto rozhodnutia. Podľa dovolacieho súdu konajúce súdy v napadnutom rozhodnutí a tiež v rozhodnutí súdu prvej inštancie dali žalovanému dostatočnú odpoveď na všetky podstatné argumenty, najmä zrozumiteľne, presvedčivo a výstižne vysvetlili, z akého dôvodu žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP odmietli pre nesplnenie podmienok prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Dovolací súd pre úplnosť s prihliadnutím námietky dovolateľa ohľadne nedostatočného alebo žiadneho odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k niektorým dôležitým skutočnostiam dáva do pozornosti, že namietanému nekalému konaniu Ing. B. a jeho preukázaniu sa odvolací súd a súd prvej inštancie dostatočne venovali v bode 22. napadnutého uznesenia, resp. v bode 20. uznesenia súdu prvej inštancie. Tiež možnosti konateľa žalovaného prihlásiť sa do elektronickej schránky sa odvolací súd rozsiahlo venoval v bode 20. a v bode 22., keď vyslovil názor, že žalovaný neuviedol také skutočnosti, ktoré by štatutárnemu orgánu žalovaného objektívne bránili zabezpečiť si prístup a disponovanie s jeho elektronicou schránkou. Dovolací súd žalovaného na predmetné časti rozhodnutí konajúcich súdov odkazuje. Najvyšší súd v nadväznosti na uvedené sumarizuje, že na podklade dovolania nezistil také vady odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, na ktorých základe by mohlo dôjsť k zásahu do práva dovolateľa na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie tiež spĺňa požiadavky kladené na súdne rozhodnutie právom na spravodlivý proces a pre účely tohto dovolacieho konania ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, keďže konajúce súdy dali dostatočnú odpoveď na všetky relevantné argumenty uplatnené v žalobe na obnovu konania.

30. S prihliadnutím na dôslednosť a vnútornú bezrozpornosť odôvodnenia rozhodnutí konajúcich súdov a ich hodnotenia dôkazov, ktoré nemožno označiť za nelogické, či arbitrárne, najvyšší súd uzatvára, že z podaného dovolania nemožno vyvodiť prípustnosť dovolania s poukazom na § 420 písm. f) CSP, nakoľko nie je dôvodné sa domnievať, že by konajúce súdy postupovali procesne nesprávne a tým porušili právo žalovaného na spravodlivý proces.

31. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania z dôvodu namietaného nesprávneho právneho posúdenia s poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) a písm. b) CSP dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania žalovaného nemožno odvodiť od § 421 ods. 1 CSP, nakoľko proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania nie je dovolanie s poukazom na § 421 ods. 2 CSP prípustné. Dovolací súd preto bez ďalšieho konštatuje neprípustnosť dovolania žalovaného aj v časti namietaného nesprávneho právneho posúdenia.

32. Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je dovolanie žalovaného podľa § 420 písm. f) CSP a podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP prípustné, dovolací súd ho v súlade s ustanovením § 447 písm. c) a písm. f) CSP odmietol.

33. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, že žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (porovnaj R 72/2018).

34. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ustanovenie § 451 ods. 2 v spojení s ustanovením § 393 ods. 2, druhá veta CSP a ustanovením § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.